

ภรรยาศิษยาภิบาลกับการเลี้ยงลูก

อุบลวรรณ มีชูชน

อจ.ประจำคริสตศาสนศาสตร์ เมืองไทย

ความกลัวเกี่ยวกับลูกของภรรยาศิษยาภิบาล

ภรรยาศิษยาภิบาลโดยทั่วไปมักมีความกลัวเกี่ยวกับลูกเหมือน ๆ กันอยู่สองประการ คือ

1. ลูกของฉันจะมีโอกาสเหมือนลูกคนอื่นหรือไม่ เขาจะรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจหรือไม่ที่ไม่มีหลายสิ่งหลายอย่างเหมือนลูกคนอื่น
2. ลูกของฉันจะเป็นคนดีหรือเปล่าฉันสอนลูกคนอื่นให้เป็นคนดี แล้วถ้าลูกของฉัน ไม่ดีละ จะทำอย่างไร

พระเจ้ามีคำตอบสำหรับเรา

คำถามทั้งสองนี้เป็นคำถามที่ยาก แต่พวกเราที่รู้พระคัมภีร์ ลูกา 1:37 ที่ว่า “ไม่มีอะไรยากสำหรับพระเจ้า” องค์พระผู้เป็นเจ้าจอมเจ้านายของเรา ไม่ใช่เจ้านายที่เอาโรคเอาเปรียบ ถ้าพระองค์ประทานพระองค์เองให้แก่เรา แล้วสิ่งจำเป็นอื่นพระองค์จะไม่ประทานให้แก่เราหรือ แต่พระคำตอนนี้ก็ไม่ได้หมายความว่าคริสเตียนจะรวยตลอดกาล และจะได้ทุกอย่างที่เราต้องการ อาจารย์เปาโลขาดหลายอย่างทางวัตถุ แต่อาจารย์เปาโลรู้สึกและมั่นใจว่าท่านร่ำรวยมาก พระเจ้าทรงอนุญาตให้ประชากรของพระองค์ตกเป็นทาสของคนอียิปต์ถึง 400 ปี ทำงานหนัก ไม่ได้ค่าจ้างไม่มีเงินบำเหน็จ บำนาญ แต่เมื่อเขาออกจากอียิปต์พระเจ้าทรงจ่ายดอกเบี้ยทดแทนเขาอยากได้อะไรเขาขอคนอียิปต์ คนอียิปต์ต้องให้พวกเขาหมด พวกเขาได้ทองคำหลายตันทีเดียว ข้าพเจ้ามั่นใจว่าลูกของศิษยาภิบาลมีโอกาสดีเท่า ๆ กับลูกของคนมีอาชีพอื่น เพราะพระเจ้าทรงยุติธรรม และยิ่งกว่านั้นพวกเขามีโอกาสดีกว่าคนอื่นเพราะเขาเติบโตขึ้นมาในบรรยากาศที่เปิดโอกาสให้พวกเขาพัฒนาสังคมกับคนอื่นได้ดี เขาพบคนเยอะเยอะหลายชาติหลายภาษา ทุกอาทิตย์เขาต้องคุยกับคน พ่อแม่ของเขามีพี่น้องทุกมุมเมืองและทุกมุมโลก ปัจจุบันมีเด็กมากมายที่มีทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต แต่เป็นคนหัวโอดเคี้ยวและพูดกับคนไม่รู้เรื่อง เมื่อข้าพเจ้าและอาจารย์นั้นทช้วยถวายตัวตามการทรงเรียกของพระเจ้า พระองค์ทรงเลี้ยงดูและประทานโอกาสให้ลูกของเราดีเกินกว่าที่เราจะคาดคิดได้ ทรงนำลูกเราไปเรียนต่างประเทศได้ โดยที่เพื่อน ๆ ของเราซึ่งมีตำแหน่งงานสูงส่ง มีฐานะดีเยี่ยมแต่ไม่ได้รับพระกรุณาธิคุณนั้นหลายคนทีเดียว

ส่วนคำถามที่ว่าลูกจะรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจหรือไม่ในความขาดทางวัตถุ ตอบได้ว่าลูกจะรู้สึกหรือไม่ขึ้นอยู่กับเขาได้ยินคุณแม่ คุณพ่อของเขาพูดอย่างไร ถ้าเขาได้ยินบ่อย ๆ ว่า “ไม่เห็นมีใครแคร์” “ทำมาทีปีเงินเดือนก็ไม่ได้ขึ้นซักที” “ยิ่งเป็นศิษยาภิบาลก็ยิ่งจน” “พวกนั้นเค้ามีเงินจากเมืองนอกช่วยให้อร่ามันหัวเดียวกระเทียมลีบ” “ได้แค่นี้ก็ทำแค่นี้แหละจะมาเอาอะไรกันนัก” ฯลฯ ลูกย่อมมีความรู้สึกร่วมกับพ่อแม่ และแม้ว่าวันหนึ่งพระเจ้าจะทรงอวยพรครอบครัวของเขาให้มีเหลือใช้ เขาก็ยังรู้สึกขาดอยู่นั่นเอง ความขาดนั้นอยู่คู่ศิษยาภิบาลเพราะความขาดนั้นอยู่คู่กับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเมื่อทรงดำเนินในโลก แต่ที่สำคัญก็คือ พระองค์ทรงยินดีที่จะร่วมทุกข์กับเรา แต่เป็นการยากที่เราจะร่วมทุกข์กับพระองค์ เพื่อนของข้าพเจ้าคนหนึ่งชื่อ ยิวต์ แมกมิลแลนด์ เป็นลูกของผู้รับใช้พระเจ้าอยู่ในอินเดีย เขาเคยพูดให้ข้าพเจ้าฟังว่า “ตอนพวกเราเด็ก ๆ พ่อกับแม่คงจะจนมากทีเดียว แต่พวกเราไม่เคยรู้สึกจนเลย เราารู้สึกตลอดเวลาว่าพ่อกับแม่รวย” พ่อของเขามีส่วนเป็นพยานให้ข้าพเจ้ารู้จักพระเยซู ทุกครั้งที่ข้าพเจ้านั่งรับประทานอาหารกับพ่อแม่ของเขา พ่อของเขาซึ่งเป็นเหมือนพ่อของข้าพเจ้าจะพูดซ้ำอยู่เสมอ “กินอีกนะลูก กินอีกนะลูก เรามีเหลือเฟือ” ลูกของเราจะรู้สึกรวยมากและภูมิใจในพ่อแม่และตัวเอง ถ้าแม่จะพูดเสมอ ๆ “กินอีกนะลูก เรามีเหลือเฟือ” “พระเจ้าจะให้ค่าทอมลูกแน่นอน” “แม่มีเงินในบัญชีเยอะไปถึงสวรรค์เปิดดูแล้วลูกจะตักกะใจ”

สำหรับคำถามที่สองนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าพี่น้องร่วมฐานันดรการเป็นภรรยาศิษยาภิบาลคงกำลังคอยฟังด้วยใจเต็ม คำว่าดีในพระคัมภีร์ใหม่นั้น ในภาษากรีกดั้งเดิมมีความหมายลึกซึ้ง ดีแปลว่ายังประโยชน์ให้บังเกิดแก่ผู้อื่นหรือสิ่งอื่น เช่น ดินดีแปลว่าดินที่จะนำพืชเกิดผลเป็น 30 เท่า 60 เท่า และ 100 เท่า คนดีรอบคอบในพระธรรมมัทธิว คือ คนที่มีความรักต่อผู้อื่น โดยเฉพาะต่อศัตรูของเขา พระเยซูเติบโตขึ้นเป็นเด็กดีเป็นที่ชอบใจเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและคนทั้งปวง เด็กดีในฝ่ายโลกคือเด็กที่สอบได้คะแนนสูง มีความประพฤติดี ใหัวสวยโตขึ้นทำงานดีมีตำแหน่งหาเงินได้มาก มีบ้านอยู่ก่อนอายุ 40 มีรถยนต์ ฯลฯ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าพวกเราคงอยากให้ลูกของเราดีตามแบบพระคัมภีร์เป็นประการแรก แล้วถ้าดีฝ่ายโลกด้วยเป็นของแถมก็ไม่รู้ว่าอะไร จะได้เลี้ยงเราบ้างตอนเราเกษียณ แต่ถ้าพี่น้องเคียวเช็ญอยากให้ลูกดีและเด่นในฝ่ายทางโลกเป็นที่หนึ่งแล้ว สิ่งหนึ่งที่จะพบก็คือจะเป็นการยากที่ลูกจะดีทางธรรม แต่ลูกที่ดีทางธรรมสามารถถูกพัฒนาให้ดีทางโลกได้ถ้าเขามีสติปัญญาและร่างกายดีเพียงพอ

แม่มีส่วนพัฒนาให้ลูกเป็นเด็กดีฝ่ายทางธรรมและทางโลกได้ 3 ประการคือ

1. สร้างบรรยากาศแห่งความรักขึ้นภายในบ้าน
2. สร้างให้ลูกเห็นคุณค่าในตัวของเขา
3. สร้างความเชื่อถือให้แก่ลูก

การสร้างบรรยากาศแห่งความรักขึ้นภายในบ้าน

แม้แต่ละคนก็มีเทคนิคการสร้างบรรยากาศในบ้านไม่เหมือนกัน นั่นก็สำคัญรองลงมา สิ่งสำคัญอย่างยิ่งยวดก็คือแม่ต้องรู้ว่าการสร้างบรรยากาศแห่งความรักนั้นสำคัญ และแม่เป็นคนริเริ่ม ถ้าจะรอให้พ่อเริ่มจะต้องรองจนกว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมารับเรา แม่ที่ฉลาดย่อมจัดบ้านให้น่าอยู่แม่ไม่รวยก็สวยได้ ขวดน้ำปลา กระดาษหนังสือพิมพ์เก่า ๆ กระป๋องทะเล อ่างแตก ๆ ควรขายแจกขายขวดอยู่เสมออย่าเก็บไว้ดูเล่น ข้าพเจ้าเคยไปพักบ้านของอาจารย์บุญมากและภรรยาที่เชียงราย ข้าพเจ้าประทับใจมาก เพราะภรรยาของอาจารย์ตกแต่งบ้านสวยงามด้วยงบประมาณที่ประหยัด ภรรยาของอาจารย์รับรองแขก มีอสังขยาคงงามและทำขนมต่าง ๆ เก่งมากโดยไม่ต้องซื้อจากภายนอกเลย ลูกที่เห็นแม่เตรียมผ้าเย็น โดยใช้ผ้าขนหนูเล็กชุบน้ำเย็นแช่น้ำแข็งพรมน้ำหอมน้ำอบไทยนิดหน่อยไว้ให้พ่อให้ลูก เวลามาถึงบ้านย่อมรู้แม่รักเขาและรักพ่อ เขาจะทำตามแม่ต่อไป และเขาารู้สึกปลอดภัยเมื่อพ่อและแม่รักกัน ศิษยาภิบาลนั้นเห็น้อยล้นอกบ้านไม่มีอะไรที่ทำให้เขาชื่นใจมากนัก ชีวิตของเขาไป ๆ มา ๆ ระหว่างโรงพยาบาล, บ้าน, โบสถ์และข้างถนนกับบนธรรมาสน์ความรักของพระเจ้า ความรักของภรรยาและลูกทำให้เขาชื่นใจ และการแสดงออกของความรักนั้นต้องเสาะหาความรู้และเตรียมการกับกล้าแสดงออก พี่น้องสตรีบางคนสอนข้าพเจ้าให้ทำอาหารอร่อยราคาประหยัดมีประโยชน์ ข้าพเจ้าทำก็วยเดี่ยวราคาหน้าเชลล์ชวนชิม ทำปอเปี๊ยะอร่อยเปรี้ยวปร่าก็เพราะพี่น้องสตรีของข้าพเจ้า กรุณาอย่าลืมนึกว่าทางเข้าสู่หัวใจของสามีและลูกนั้นผ่านกระเพาะของเขาก่อน ลูก ๆ ชอบให้แม่จัดบ้านให้แปลกใหม่อยู่เรื่อย ๆ การจัดบ้านแปลกใหม่อยู่เรื่อย ๆ ช่วยให้ลูกไม่อยากจะออกไปหาความแปลกใหม่นอกบ้าน นอกจากนั้นยังทำให้พ่อแม่ลูกได้ทำงานร่วมกันด้วยเพื่อนข้าพเจ้าบางคนเล่าให้ฟังว่า เธอชอบจัดโอกาสพิเศษขึ้นเสมอในบ้านแม้ไม่มีโอกาสก็ทำให้มี เช่น มีวันแห่งความรักบ้างวันพบบันครั้งแรกกับสามีบ้าง วันครบรอบแต่งงานวันพระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์ วันพระเยซูคืนพระชนม์ วันลูกเรียกแม่ได้ครั้งแรก วันหมั้น วันสามีเลื่อนตำแหน่ง ฯลฯ สารพัดวันเพราะเธอชอบจดบันทึกความทรงจำ บางทีสามีหลับแล้วก็ปลุกให้มาลองทำให้สามีรู้สึกประทับใจในความรักของเธอและลูกก็รู้สึกว่ามี ความหมายพิเศษสำหรับแม่

การสร้างให้ลูกเห็นคุณค่าในตัวของเขา

คนเรานั้นหาได้มองชีวิตตามความเป็นจริงตามมาตรฐานของพระคัมภีร์ไม่ แต่ความบาปทำให้พวกเรามองชีวิตตามการตีค่าชีวิตของเราเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้สังเกตได้ ศิษยาภิบาลที่มีภาพพจน์ต่อตนเองสูงกว่าตน ควรคิดชอบแย้งซึ่งชอบถกถวญของของพระเจ้ามาเป็นของตน เพราะเขาทนพ่ายแพ้และทนต่อความไม่สำเร็จไม่ได้ศิษยาภิบาลที่มีภาพพจน์ต่อตนเองต่ำและขมขื่นใจอยู่ลึก ๆ และสิ่งเหล่านี้ถ่ายทอดลงในตัวของลูก ภรรยาศิษยาภิบาลสามารถช่วยสามีและลูกให้พัฒนาคุณค่าใน

ชีวิตของเขาได้ ถ้าเธอพัฒนาคุณค่าในชีวิตของเธอเองก่อน ค่าตัวของคริสเตียนแต่ละคนอยู่ที่การประเมินราคาขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าทุกวันกรรยาภิบาลควรพูดกับตนเองว่า “ค่าตัวของฉันสูงเท่ากับค่าชีวิตของพระเจ้า...” เพราะพระธรรม 1 โครินธ์ 6:20 กล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง” เราควรพูดกับตัวเองเสมอว่า “ฉันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า” อพยพ 19:5 “เหตุฉะนั้นถ้าเจ้าฟังเสียงเรา และรักษาพันธสัญญาของเราไว้ เจ้าจะเป็นกรรมสิทธิ์ของเรา ที่เราเลือกสรรจากท่ามกลางชนชาติทั้งปวง เพราะแผ่นดินทั้งสิ้นเป็นของเรา” เราควรพูดกับตัวเองทุกวันว่า “ฉันเป็นคนที่พระเจ้ารักและอภัย” เยเรมีย์ 31:3 “พระเจ้าทรงปรากฏแก่เขาจากที่ไกล ตรัสว่า เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ เพราะฉะนั้นเราจึงมีความรักมั่นคงต่อเจ้าสืบไป” โรม 8:1 “เหตุฉะนั้นการลงโทษจึงไม่มีแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระคริสต์” เราควรพูดกับตัวเองเสมอว่า ‘ฉันมีความสามารถ’ 2 ทิโมธี 1:6-7 “อันของประทานของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ในท่าน โดยที่ข้าพเจ้าได้เอามือวางบนท่านนั้น ขอเตือนว่าท่านจงกระทำให้รุ่งเรืองขึ้น เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงประทานจิตที่ขลาดกลัวให้เรา แต่ได้ทรงประทานจิตที่กอปรด้วยฤทธิ์ความรัก และการบังคับตนเองให้แก่เรา” แม่ที่มีภาพพจน์ต่อตนเองคือยอมถ่ายถอดสิ่งนี้ต่อสามีและลูกด้วย

การสร้างความสำเร็จในตัวลูก

ลูกย่อมรักและนับถือพ่อแม่ แต่ลูกศิษยาภิบาลหลายครั้งต้องได้ยินคำวิพากษ์วิจารณ์พ่อแม่ของเขาจากบรรดาสมาชิกซึ่งทำให้เขาไม่เข้าใจ หลายครั้งสมาชิกลงมติให้พ่อของเขาพ้นจากการเป็นศิษยาภิบาลลูก ๆ จะขมขื่นใจมาก และยิ่งกว่าความขมขื่นใจก็คือความไม่เข้าใจ และถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้นบ่อย ๆ เขาจะรู้สึกกลางแกลงใจในความสามารถของพ่อของเขา และขาดความเชื่อถือในบรรดาพี่น้องคริสเตียน แต่ถ้าลูกได้รับคำอธิบาย คำชี้แจง อธิบายให้ทราบข้อเท็จจริงชี้ให้เห็นความหวัง ความยุติธรรมในพระเยซูคริสต์ แต่ถ้ามีความผิดพลาดในงานรับใช้อธิบายให้ลูกเข้าใจด้วย ลูกจะโกรธแต่เขาจะเข้าใจและเห็นใจพ่อ และให้โอกาสแก่พ่อการให้ลูกรับรู้ปัญหาและมีส่วนในการแก้ปัญหาด้วยการเข้าเฝ้าพระเจ้า ด้วยการปรึกษาดูด้วยท่าทีที่ปราศจากความขมขื่นทำให้ลูกเชื่อถือพ่อแม่ เขาได้เรียนรู้ว่าชีวิตมีผิดพลาดมีล้มเหลว แต่ตั้งต้นได้เสมอในองค์พระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่ายิ่งสำหรับการก้าวต่อไปอย่างมั่นใจในอนาคต ลูกควรได้รับคำชี้แจงและแนะนำสำหรับสมาชิกบางคนทีประสาทชนิด ๆ โรคจิตมากมาย ซึ่งอาจจะแสดงกริยาอาการดูถูกดูหมิ่นพ่อแม่ของเขาหลังจากที่มาขอคำปรึกษาแล้วเปิดเผยชีวิตที่เร้นลับของเขาต่อศิษยาภิบาลหรือกรรยาตอมาเกิดกลัวขึ้นมาว่าความลับจะถูกเปิดเผยบางครั้งจะแสดงอาการข่มขู่โน้มน้าวว่าร้ายพ่อแม่หรือแม่แต่ลูกของศิษยาภิบาล ลูกควรจะได้รับ ความเข้าใจและเรียนรู้ที่จะหลีกเลี่ยงบุคคลดังกล่าว

โดยยังขาดศิษยาภิบาล ศิษยาภิบาลและลูกต้องการกรรยาและแม่ การตอบแทนของกรรยาภิบาลโดยองค์พระเยซูคริสต์นั้นมีสั้นเหลือ วันหนึ่งเมื่อท่านคุกกราบองค์พระเยซูคริสต์ พระองค์จะ

เช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของท่านและตรัสว่า “หญิงเอ๋ย อย่าร้องไห้ เราพอใจในเจ้ามาก เจ้าเป็นคนงานที่
สัตย์ซื่อ จงอยู่ใกล้ ๆ กับเรา”

ที่มา : เพื่อนผู้นำ ปีที่ 2 ฉบับที่ 8 พฤศจิกายน – ธันวาคม 1989, หน้า 51-53.